

$\frac{1}{3}$, eller at en Alder af mindst 65 Aar er opnaaet. Naar en Invalidereventynder bliver 65 Aar, overgaar han til at oppebære Aldersrente, hvis han iøvrigt opfylder Betingelserne herfor. — Den gældende Aldersrentelov giver Kommunalbestyrelserne en vis Adgang til undtagelsesvis at tilstaa Aldersrente fra det 60. Aar, ligesom den giver Personer, der er fyldt 62 Aar Ret til Rente, forsaavidt deres Erhvervsevne ifølge Invalidereforsikringsrettens Afgørelse er nedsat til $\frac{1}{3}$. Da Reglerne for Adgang til Invalidereventynder og til Aldersrente, naar Forslagets System gennemføres, i Hovedsagen omfatter samme Personer, og da Invalidereventen kan tillkendes indtil det 65. Aar, er der imidlertid ikke længer Plads for saadanne Undtagelsesbestemmelser. — Hvor Talen er om en Person, der af Helbredshensyn ikke kan sygeforsikres, jfr. nedenfor under *k*, eller invalideforsikres, anser man det dog for rigtigt at tillægge Kommunalbestyrelsen en Bemyndigelse til med Socialministerens Samtykke at tillægge paagældende Aldersrente allerede efter det fyldte 60. Aar, naar svingende Helbred eller andre ganske særlige Omstændigheder taler derfor; en Bestemmelse herom er derfor optaget i § 78, Stk. 4. — En lignende Regel har man ment at burde foreslaa forsaavidt angaar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 55 Aar, jfr. § 73, Stk. 4, idet der derigennem dannes en Overgang fra den nugældende Regel i Aldersrenteloven.

De i Aldersrentelovens § 2 fastsatte yderligere Betingelser (Værdighedsbetingelser) har man forandret paa forskellig Maade, hvorom henvises til Bemærkningerne nedenfor til § 38. Her skal kun gøres opmærksom paa, at Bestemmelserne fremtidig ogsaa vil komme til at gælde for Opnaaelsen af Invaliderevente.

Hvad angaar de Personer, som allerede ved Lovens Ikrafttræden oppebærer Invalidere- eller Aldersrente efter de hidtil gældende Regler, bestemmes det i § 73, at de bevarer Retten til at oppebære Rente, men saaledes at den beregnes efter den ny Lovs Regler. Da Invalidereventen i visse Tilfælde — navnlig paa Grund af Fradragreglernes Indførelse — kan blive lavere end efter de nugældende Regler, bestemmes det, for at gøre Overgangen lempelig, at Renten intet Aar maa nedsættes med mere end 10 pCt. af Grundbeløbet ifølge § 39.

g. Invalidereventens og Aldersrentens Størrelse. Ifølge den gældende Lovgivning bestaar der en ganske irrational Forskel mellem de nævnte Renters Størrelse, idet In-

valdereventen er ens over hele Landet, medens Aldersrenten varierer efter Stedet, hvor paagældende bor, og under Hensyn til, om Talen er om Ægtepar, Mænd eller Kvinder. Denne Forskel kunde dog tildels begrundes, saafremt Invaliderepræmien fuldt ud dækkede Invalidereventen; men da dette langtfra er Tilfældet, er der ingen Grund til at undlade at indføre en fornuftig Graduering ogsaa af Invalidereventen. Og denne Graduering maa kunne ske efter ganske samme Princip som for Aldersrentens Vedkommende. Man foreslaar derfor, at disse Renters Grundbeløb fastsættes efter samme Skala.

Ligeledes finder man, at det er rationelt — og, naar de bemidlede faar Adgang til Invalidereforsikringen for samme Præmie som de ubemidlede, ganske nødvendigt — at foretage *Frdrag* i Invalidereventen, naar Rentenyderen har Indtægter udover en vis Størrelse, paa lignende Maade som det sker med Hensyn til Aldersrenten. Dette gælder dog kun med visse Forbehold. For det første bør der tages Hensyn til, at Invaliden betaler en Del af Renten gennem Invaliderepræmien. Dernæst maa der tages Hensyn til, at en Invalidereventynder forudsættes at kunne have $\frac{1}{3}$ af sin Erhvervsevne i Behold, hvorfor der maa gives ham Adgang til — uden at det kommer ham til Skade i Form af Frdrag i Renten — at udnytte den tilbageværende Del af Erhvervsevnen i videst mulig Udstrækning, hvilket er saa meget mere paakrævet, som Invaliden ofte vil være en yngre Person med betydelig Virkekræft og med Forsørgerpligter. Frdragreglerne maa derfor fastsættes saaledes, at der i væsentlig Grad ses bort fra, hvad Invaliden kan fortjene ved personligt Arbejde. Idet man i Lovforslaget har taget Hensyn til de anførte to Forhold, har man iøvrigt foreslaaet i det væsentlige ens Frdragregler for Invalidere- og Aldersrente. Frdragreglerne er gjort betydelig lempeligere end efter den gældende Aldersrentelov, men herom henvises til Bemærkningerne ad § 41.

Medens man opretholder et *Hjælpeløshedstillæg* ved svære Former for Invaliditet, hvilket Tillæg Invaliden beholder, efter at han efter det 65. Aar er overgaaet til at oppebære Aldersrente, indføres der for de meget gamle Aldersrentenydere, nemlig de 80-aarige, et *Alderstillæg* af samme Størrelse, idet saa gamle Mennesker normalt vil have en lignende stadig Bistand behov, som de hjælpeløse Invalidere.

Endvidere foreslaar man for Invalidere- og Aldersrentenydere, der har fuld Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar,